

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**



**Міжнародна науково-практична конференція
«Виклики та перспективи сучасної науки: теорія, практика, інновації»**

10-11 квітня 2025 року

Біла Церква
2025

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р екон. наук, ректор.

Варченко О.М. д-р екон. наук

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.

Бровко Н.І., д-р. юрид. наук.

Славінська О.В., нач. редакційно-видавничого відділу

Відповідальна за випуск – Бровко Н.І., д-р. юрид. наук.

Виклики та перспективи сучасної науки: теорія, практика, інновації: матеріали міжнародної науково-практичної онлайн-конференції. 10-11 квітня 2025р. Білоцерківський НАУ. 353 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

Вітальне слово учасникам конференції:

Шуст О.А. ректор Білоцерківського національного аграрного університету, д-р екон. наук, професор

Варченко О.М. проректор з наукової та інноваційної діяльності Білоцерківського національного аграрного університету, д-р екон. наук, професор

Ковальчук І.В., декан соціально-гуманітарного факультету Білоцерківського національного аграрного університету, кандидат юридичних наук, доцент

Бровко Н.І., завідувач кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін Білоцерківського національного аграрного університету, д-р юрид. наук, професор

Jozef Zafko Dr.h.c. mult. JUDr., PhD, LL.M, MBA, Honor. Prof. mult. President of European institute of further education (EIDV), Founder of Eastern European Development Agency (EEDA), Podhájska, Slovak republic

Звонарьов О.Ю. Проблеми криміналізації посягання на територіальну цілісність і недоторканність країни.....	101
Малишко І.В. Забезпечення соціальної захищеності громадян в умовах військового стану.....	105
Самойлович А.А. Питання притягнення водія транспортного засобу за порушення правил дорожнього руху під час повітряної тривоги.....	108
Єфремова І.І. Правовий статус особи при тимчасовому прихистку в країнах ЄС.....	111
Пахомова А.О. Правова природа неюрисдикційних форм захисту приватних прав.....	113
Ярмоленко Ю.В. Особливості нотаріального захисту приватних прав.....	116
Коломоєць Є.Р., Сімакова С.І. Шляхи виявлення та подолання корупції антикорупційними органами в умовах військового стану в Україні.....	118
Квашук О.Д., Линник Т.В. Проблеми органів місцевого самоврядування у воєнний час та шляхи їх вирішення	121
Горобінська Є.С. , Линник Т.В. Проведення референдумів в Україна та перспективи їх розвитку.....	127
Монастирний Г.С., Линник Т.В. Реформування судової системи України в контексті євроінтеграції.....	131
Бровко Н.І., Олефір А.В. Посадові особи органів місцевого самоврядування як суб'єкти владних повноважень.....	136
Кузьомко Т.Р., Бровко Н.І. Доцільність впровадження множинного громадянства в Україні.....	139
Коломоєць Є.Р., Аргат Я.П. Підстави впровадження стимульованого правового режиму господарювання.....	143
Мищенко Я.О. Аргат Я.П. Правове регулювання кібербезпеки.....	146
Салій О.І. Аргат Я.П. Ведення господарської діяльності фізичними особами-підприємцями в період воєнного стану.....	149
Смуток Д.Є. Аргат Я.П. Популяризація товариств з додатковою відповідальністю.....	152
Слободянюк В.С., Мельник В.О. Перевезення аграрної продукції в умовах військового стану....	155
Катаєв Я.Д., Мельник В.О. Юридичні особливості діяльності сільськогосподарських товариств.....	159
Гроза В.С., Мельник В.О. Правові аспекти вирощування та реалізації зерна в Україні.....	162
Слободянюк В.С., Сокиринська О.А. Особливості криміналістичної методики розслідування вбивств на замовлення.....	165
Константинович Є.О., Сокиринська О.А. Аналіз порушень прав людини режимом талібан у період з 2021 р. до сьогодні.....	170
Чередніченко К.А., Настіна О.І. Мораторій сільськогосподарських земель сучасні реалії.....	174
Катаєв Я.Д., Настіна О.І. Обіг земель сільськогосподарського призначення у контексті сьогодні.....	180
Мазуренко Я.О., Настіна О.І. Право іноземних громадян придбати землі сільськогосподарського призначення.....	183
Гроза В.С., Настіна О.І. Небезпеки провадження ринку землі сільськогосподарського призначення.....	187

Секція 3 Література, мова, переклад: лінгвістичний та методичний аспекти

Ігнатенко В.Д. Особливості навчання аудіовізуального перекладу майбутніх філологів.....	191
Погоріла С.Г., Тимчук І.М. Методи активізації самостійної роботи студентів під час вивчення української мови (за професійним спрямуванням).....	193
Mammadova Kushvar, Alizadeh Elshad The role of science and education in agriculture.....	197
Пальчикова О. О. Феномен “мовна особистість” у філософському дискурсі.....	201
Дегтярьова Є.О., Столашук Л.І. les particularités de la traduction des actes acquis de l'union européenne.....	205
Пасічник Т.Д. Майбутній викладач перекладу: вимоги та підготовка.....	209
Цвид-Гром О.П. Використання інструментів ші під час викладання дисциплін філологічної галузі у вищій школі.....	212

організацій можна досягти значного зменшення корупційних ризиків та забезпечити ефективність системи правосуддя.

Список використаних джерел:

1. Сімакова С.І. Пробація, як механізм міжнародного досвіду роботи із правопорушником. С.І. Сімакова, О.Г. Мельник. Юридичний науковий електронний журнал. 2019. № 3. С.235-237.
2. Богатирьова О. І. Запобігання корупції в уповноважених органах з питань пробації у державній установі «Центр пробації». Актуальні проблеми протидії корупції в Україні в умовах воєнного стану: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. Львів. 2023. С. 89-93.
3. Лисенко В.О. Деякі проблемні питання протидії корупції в Україні. матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. Київ. 2013. С. 256–257.

УДК 343.3

ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ ПОСЯГАННЯ НА ТЕРИТОРІАЛЬНУ ЦІЛІСНІСТЬ І НЕДОТОРКАННІСТЬ КРАЇНИ

Звонарьов О.Ю.

к.ю.н., доцент, доцент кафедри публічно-правових дисциплін

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква

Анотація. У тезах розглянуті історичні передумови та основні етапи криміналізації посягання на територіальну цілісність і недоторканність за законодавством України.

Ключові слова: міжнародно-правовий принцип територіальної цілісності; кримінальна відповідальність; посягання на територіальну цілісність і недоторканність; законодавство України; криміналізація.

Територіальна цілісність як принцип міжнародного публічного права означає заборону насильницького захоплення, приєднання або розчленування території держави. Імплементация принципу територіальної цілісності та непорушності кордонів у національне законодавство України відбувалася

одночасно з юридичним оформленням відокремлення України від СРСР шляхом загального підтвердження цих принципів у таких основоположних документах як Декларація про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року, Акт проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року, Закон України від 12 вересня 1991 року «Про правонаступництво», Угода про створення Співдружності Незалежних Держав від 21 грудня 1991 року та ін. Остаточню суверенітет та територіальне верховенство української держави закріплено в Конституції України 1996 року. У ст.ст. 1 та 2 Конституції України проголошено, що суверенітет України як суверенної, незалежної держави поширюється на всю її територію, що в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. У ст. 17 Конституції також вказано, що захист суверенітету і територіальної цілісності України є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Важлива роль у захисті територіальної цілісності держави належить кримінальному законодавству. В сучасних умовах, коли перед Україною постала реальна загроза її територіальній цілісності, розробка проблем кримінально-правового забезпечення територіальної цілісності держави є надзвичайно актуальним питанням.

У КК України з 2001 року існує окрема норма, що передбачає відповідальність за посягання на територіальну цілісність держави. Суспільно небезпечні діяння щодо територіальної цілісності були розміщені у статті 110 КК "Посягання на територіальну цілісність і недоторканність України" та віднесені до злочинів проти основ національної безпеки України (Розділ 1 Особливої частини КК).

Диспозиція ст. 110 КК України 2001 р. практично без змін відтворювала диспозицію ст. 62 КК України 1960 р. в редакції від 24.12.93 р. Головні зміни у статті 110 КК 2001 року стосувалися розміру та виду покарання за вказаний злочин. В цілому цей злочин відповідно до ст. 7-1 КК України 1960 р. відносився до категорії *тяжких злочинів*.

За класифікацією злочинів відповідно до ст. 12 КК 2001 р., діяння, передбачені ч. 1 та ч. 2 ст. 110 КК, є *злочинами середньої тяжкості*. Лише діяння, передбачене ч. 3 ст. 110 КК, за класифікацією злочинів відповідно до ст. 12 КК, є *особливо тяжким злочином* із відповідними юридичними наслідками.

На нашу думку, при прийнятті нового КК України у 2001 році мала місце явна недооцінка законодавцем суспільної небезпечності посягання на територіальну цілісність як одного із злочинів проти основ національної безпеки України. Протягом останніх десятиліть російська федерація не припиняла підривно діяльність проти України, що врешті-решт вилилося у пряме військове протистояння України з росією.

В цих умовах гостро постало питання щодо прийняття необхідних заходів щодо посилення відповідальності за дії, спрямовані на шкоду територіальній цілісності України. Законодавець, оцінивши високий ступінь суспільної небезпечності таких злочинів, намагався виправити вказану вище помилку щодо відносно м'якості покарання за посягання на територіальну цілісність України. З метою посилення відповідальності за злочини проти основ національної безпеки України, у тому числі і за дії, спрямовані на посягання на територіальну цілісність і недоторканність України, Верховною Радою були прийняті Закони України № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689-VII від 07.10.2014, якими були внесені суттєві зміни у санкцію статті 110 КК України [1;2].

Зокрема, було виключено обмеження волі як альтернативний вид покарання, залишено позбавлення волі як основне покарання (зі збільшенням строків за ч. 1 та 2 ст. 110 КК, та встановленням максимальних термінів позбавлення волі – від 10 до 15 років або довічне позбавлення волі за ч. 3 ст. 110 КК), а також в якості додаткового покарання передбачена конфіскація майна. Відповідно до ст. 12 КК діяння, передбачене ч. 1 ст. 110 КК у новій редакції є нетяжким злочином, за ч. 2 ст. 110 – тяжким, за ч. 3. ст. 110 КК – особливо тяжким злочином.

Крім того Законом України від 19 червня 2014 року № 1533-VII "Про внесення зміни до Кримінального кодексу України щодо кримінальної

відповідальності за фінансування сепаратизму" [3] Кримінальний кодекс був доповнений статтею 110-2, яка передбачає відповідальність за фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України. За ч. 1 ст. 110-2 КК фінансування дій, вчинених з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України карається позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна.

Прийняття вказаних доповнень до кримінального законодавства свідчить про усвідомлення вищими органами державної влади ступеня загроз територіальній цілісності України та необхідності посилення її кримінально-правового захисту. Проте, як і в попередні роки, реакція держави на виклики територіальній цілісності виявилася хоч і швидкою, але «емоційною» та недостатньо продуманою. Про що свідчать висновки Головного науково-експертного управління ВР України на проекти вказаних доповнень до КК України [4; 5].

Таким чином: протягом всієї новітньої історії незалежної України кримінальне законодавство залишається важливим інструментом у забезпеченні територіальної цілісності і недоторканності держави як важливої складової національної безпеки України; кримінально-правова політика у сфері забезпечення територіальної цілісності і недоторканності держави повинна бути виваженою, мати науково-обґрунтований характер та спиратися на положення довгострокової державної політики у цій сфері з урахуванням наявних, скритих та потенційних загроз територіальній цілісності держави.

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до Кримінального кодексу України: Закон України від 8 квітня 2014 року № 1183-VII / Верховна Рада України.
<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1183-18/paran8#n8>
2. Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального

кодексів України щодо невідворотності покарання за окремі злочини проти основ національної безпеки, громадської безпеки та корупційні злочини: Закон України від 7 жовтня 2014 року № 1689-VII / Верховна Рада України. <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1689-18/para10#n10>

3.Про внесення зміни до Кримінального кодексу України щодо кримінальної відповідальності за фінансування сепаратизму: Закон України від 19 червня 2014 року № 1533-VII / Верховна Рада України. <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1533-18/para5#n5>

4.Висновок на проект Закону України "Про внесення змін до Кримінального кодексу України (щодо кримінальної відповідальності за фінансування сепаратизму)". http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=50842

5.Висновок на проект Закону України "Про внесення змін до Кримінального кодексу України (щодо відповідальності за злочини проти основ національної безпеки України)". http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=50384

УДК 331.109

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ГРОМАДЯН В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ

Малишко І. В.,

старший викладач кафедри публічно–правових дисциплін

Білоцерківський національний аграрний університет

Біла Церква, Україна

Анотація. Розглядаються основні аспекти забезпечення соціальної захищеності громадян в умовах військового стану. Проаналізовано основні виклики, з якими стикається населення, зокрема внутрішньо переміщені особи, військовослужбовці, ветерани, особи з інвалідністю, діти та люди похилого віку. Окреслено заходи державної політики щодо соціального забезпечення, зокрема фінансову підтримку, житлові програми, медичне та психологічне забезпечення, освітню та трудову інтеграцію.

Ключові слова: соціальна захищеність, військовий стан, внутрішньо переміщені особи, державна підтримка, соціальні гарантії, міжнародний досвід.